

Hallituksen esitys Eduskunnalle Venäjän kanssa kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Venäjän kanssa lokakuussa 1995 kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen. Sopimus on muiden Suomen Euroopan unionin ulkopuolisten valtioiden kanssa tekemien maantieliikennesopimusten kaltainen ja vastaa pienin muutoksin Suomen ja Venäjän välillä noudatettavaa Suomen ja Neuvostoliiton välistä autoliikennesopimusta. Sopimuksen keskeisenä periaatteena on kuljetuslupajärjestelmä maiden välisissä linja-auto- ja kuorma-autokuljetuksissa. Lisäksi sopimuksessa on määräyksiä

eräistä vastavuoroisista maksu- ja verovapauksista.

Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä päivästä, kun sopimuksen voimaansaatamiselle välttämättömät lainsäädännölliset toimenpiteet on kummassakin valtiossa saatettu loppuun.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Neuvostoliiton hajottua ja Venäjän federaation perustamisen jälkeen sekä Suomen ja Venäjän välisessä tieliikenteessä esiintyneiden ongelmien vuoksi on osoittautunut tarpeelliseksi tehdä maantieliikennesopimus Suomen ja Venäjän välillä. Sopimus ei sisällä suuria muutoksia nykyisin noudatettavaan, Suomen ja Neuvostoliiton väliseen kansainvälistä autoliikennettä koskevaan sopimukseen (SopS 19/1969).

Sopimuksella on tarkoitus järjestää suomalaisten liikenteenharjoittajien maantiekuljetukset entiseen tapaan samoilla periaatteilla tapahtuvaksi kuin muidenkin Euroopan unionin ulkopuolisten Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden kanssa. Suomella on samankaltaiset sopimukset muiden muassa Puolan (SopS 18/1970), Romanian (SopS 55/1968) ja Unkarin (SopS 26/1968) kanssa. Ukrainan kanssa vastaavanlainen sopimus allekirjoitettiin

5 päivänä kesäkuuta 1995 ja Kazakstanin kanssa 5 - 7 päivänä helmikuuta 1996. Sopimusluonnokset on neuvoteltu myös Uzbekistanin, Valko-Venäjän, Tsekin, Slovakian, Kroatian ja Slovenian kanssa. Baltian valtioiden kanssa on toistaiseksi solmittu hallinnollinen sopimus asianomaisten liikenneministeriöiden välillä. Neuvottelut kansainvälistä maantieliikennettä koskevasta sopimuksesta Suomen ja Venäjän välillä käytiin Helsingissä ja Moskovassa vuosina 1993 ja 1994. Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995.

Sopimuksen määräykset tarjoavat molempien valtioiden kuljetusyrittäjille vastavuoroisen vapauden kuljetuselinkeinon harjoittamiseen valtioiden välisissä ja niistä kolmanteen valtioon tapahtuvissa maantiekuljetuksissa. Sopimuksella luodaan myös järjestetyt menettelytavat maantiekuljetuksissa.

haittaavien esteiden käsittelemiselle valtioiden viranomaisten välillä. Lisäksi sopimuksessa sovitaan valtioiden omien säädösten ja kansainvälisten sopimusten noudattamisesta.

Euroopan unionin piirissä ei ole vireillä vastaavia tieliikennesopimusjärjestelyjä Venäjän kanssa.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksella ei ole valtion talousarvioon ulottuvia vaikutuksia.

3. Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu liikenne-ministeriössä virkатыönä yhteistyössä ulkoasiainministeriön kanssa. Valtionvarainministeriötä on kuultu valmistelun yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Artiklassa määritellään sopimuksen liikenteellinen soveltamisala. Sopimus koskee lähinnä maksua vastaan tapahtuvaa linja- ja kuorma-autoliikennettä joko valtioiden välillä tai niiden kautta kolmanteen valtioon.

Henkilöliikenne

2 artikla. Artiklan mukaan säännöllinen henkilöliikenne linja-autolla järjestetään sopimuspuolten asianomaisten viranomaisten sopimalla tavalla.

3 artikla. Tilapäiseen henkilöliikenteeseen linja-autoilla tarvitaan artiklan mukaan asianomaisten viranomaisten myöntämä lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita 4 artiklassa tarkoitettuihin kuljetuksiin. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset myöntävät luvan alueellaan suoritettavaa matkaa varten. Lupien määrästä ja vaihtamisjärjestyksestä sopivat niinkään asianomaiset viranomaiset.

4 artikla. Artiklassa on vapautettu luvasta tietyt edellytykset täyttävä tilapäinen henkilöliikenteen hoitaminen linja-autolla.

Tavaraliikenne

5 artikla. Artiklan mukaan tavarankuljetukset suoritetaan kuorma-autoilla perävaunuineen tai ilman niitä tai vetoautoilla puoliperävaunuineen. Tavarankuljetuksiin tarvitaan pääsääntöisesti asianomaisten viranomaisten myöntämä lupa. Jokaiseen tavarankuljetukseen vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin sanota. Lupien määrästä

ja vaihtamisjärjestyksestä sopivat vuosittain sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset.

6 artikla. Artiklassa luetellut, eräät kansainvälisen käytännön mukaiset tavarankuljetukset vapautetaan luvista. Asianomaiset viranomaiset valtuutetaan artiklassa sopimaan muistakin poikkeuksista. Luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain (342/1991) 5 §:n ja luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 7 §:n mukaan liikenneministeriö voi saatuaan asianomaisen valtuuden sopia poikkeuksista lupamenettelystä kansainvälisten maantiekuljetusten osalta.

7 artikla. Artiklan mukaan toisen osapuolen alueen lainsäädännön edellyttämät mittojen ja massojen ylittämistä koskevat erikoiskuljetusluvut on hankittava asianomaiselta viranomaiselta. Suomessa asianomainen viranomainen on tielaitos. Jos lupa edellyttää ajoneuvon liikkumista määrättyllä reitillä, kuljetuksen tulee tapahtua tällä reitillä.

8 artikla. Vaarallisten aineiden kuljetuksissa noudatetaan ADR-sopimuksen määräyksiä. Jos lupa edellyttää ajoneuvon liikkumista määrättyllä reitillä, kuljetuksen tulee tapahtua tällä reitillä.

Yleisiä määräyksiä

9 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen edellyttämää liikennettä voivat harjoittaa vain sellaiset liikenteenharjoittajat, jotka oman maansa sisäisen lainsäädännön mukaisesti ovat oikeutettuja harjoittamaan kansainvälistä liikennettä. Moottoriajoneuvot, joilla suoritetaan kansainvälisiä kuljetuksia, on

varustettava asianomaisen maan tunnusmerkeillä ja kansallisuustunnuksilla.

10 artikla. Artiklan mukaan liikenteenharjoittajalla ei ole oikeutta ryhtyä harjoittamaan henkilö- tai tavaraliikennettä toisen sopimuspuolen alueella sijaitsevan kahden pisteen välillä. Liikenteenharjoittaja voi suorittaa kuljetuksia toisen sopimuspuolen alueelta kolmannen maan alueelle sekä kolmannen maan alueelta toisen sopimuspuolen alueelle, jos hän on saanut siihen erityisen luvan toisen sopimuspuolen asianomaiselta viranomaiselta.

11 artikla. Artiklan mukaan linja- ja kuorma-auton kuljettajalla tulee olla kansallinen tai kansainvälinen ajokortti, joka vastaa hänen ohjaamaansa moottoriajoneuvon luokkaa. Lisäksi kuljettajilla tulee olla kyseisten ajoneuvojen kansalliset rekisteröintiasiakirjat.

Kansallisen tai kansainvälisen ajokortin tulee vastata tielikennettä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen mallin mukaista ajokorttia. Lupaa ja muita asiakirjoja on säilytettävä moottoriajoneuvossa ja vaadittaessa ne on esitettävä asianomaisille tarkastusviranomaisille.

12 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen soveltamisesta johtuvat maksut suoritetaan sopimuspuolten välillä maksupäivänä voimassa olevien maksusopimusten mukaisesti.

13 artikla. Artiklassa on sovittu vastavuoroisista vapautuksista eräistä maksuista ja veroista. Veroista ja maksuista vapauttamista koskevat määräykset kuuluvat hallitusmuodon 61 §:n mukaan lainsäädännön alaan ja edellyttävät eduskunnan hyväksymistä. Vastavuoroisuuteen perustuvasta vapautuksesta Suomessa on määrätty eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttamisesta moottoriajoneuvoverosta tai veron alentamisesta annetussa valtiovarainministeriön päätöksessä (82/1996). Päätös perustuu moottoriajoneuvoverosta annetun lain 34 §:n 2 momenttiin (486/1981) ja moottoriajoneuvoverosta annetun asetuksen (1758/1995) 16 §:ään. Artiklan määräykset eivät ole ristiriidassa voimassa olevan lainsäädännön kanssa.

14 artikla. Artiklassa on sovittu eräistä kuljetusajoneuvon liittyvistä tullimaksuista ja luvista vapauttamisesta. Tulleja ja tullittomuuksia koskevat määräykset ovat nykyisin Euroopan yhteisön tullilainsäädännön alaisia. Tullittomuuksista säädetään muun muassa yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta

annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 918/1983. Asetus ei estä jäsenvaltioita myöntämästä tullittomuutta, joka kuuluu kansainvälisen sopimuksen nojalla tavanomaisesti kuuluviin etuoikeuksiin. Artiklan määräykset eivät ole ristiriidassa yhteisön voimassa olevan lainsäädännön kanssa.

15 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen tarkoitamaan henkilö- ja tavaraliikenteeseen tarvitaan pakollinen liikennevakuutus. Liikenteenharjoittaja on velvollinen etukäteen vakuuttamaan jokaisen mainittuja kuljetuksia suorittavan ajoneuvon.

16 artikla. Artiklan mukaan raja-, tulli- ja terveystarkastuksissa noudatetaan joko molempien valtioiden allekirjoittamia kansainvälisiä sopimuksia tai niiltä osin kuin sopimukset eivät kata asianomaisten valtioiden omaa lainsäädäntöä.

17 artikla. Artiklan mukaan etuoikeus raja-, tulli- ja terveydenhoidollisessa tarkastuksessa on kuljettaessa vaikeasti sairaita henkilöitä sekä harjoitettaessa säännöllistä henkilöliikennettä linja-autolla.

18 artikla. Artiklan mukaan sopimuspuolten liikenteenharjoittajien on noudatettava sen valtion liikennesääntöjä ja lain määräyksiä, jonka alueella ajoneuvo on.

19 artikla. Artiklassa määrätään toimenpiteistä, joihin voidaan ryhtyä sopimuksen määräyksiin kohdistuneiden rikkomusten johdosta. Sopimusosapuolen asianomaisille viranomaisille on ilmoitettava niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty.

20 artikla. Artiklan mukaan sopimuksen osapuolet toimivat sopimuksen täytäntöönpanossa yhteistyössä ja vaihtavat sekä tietoja että kokemuksia.

21 artikla. Artiklan mukaan sopimuspuolet ratkaisevat kaikki tämän sopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat mahdolliset erimielisyydet neuvotteluteitse.

22 artikla. Tämä maantieliikennesopimus ei artiklan mukaan vaikuta muiden kansainvälisten sopimusten johdosta syntyneisiin sopimuspuolten velvollisuuksiin ja oikeuksiin.

23 artikla. Artiklassa määritellään tämän sopimuksen voimaantulo. Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua sen jälkeen, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet diplomaattiteitse toisilleen, että sopimuksen voimaantuloa tarpeelliset oikeudelliset edellytykset on täytetty kummassakin maassa.

Sopimus on tehty määräämättömäksi ajaksi

ja sen voimaantulo jatkuu kunnes 90 päivää on kulunut siitä päivästä, jona toinen sopimuspuoli ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle aikomuksestaan irtisanoa se.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Eduskunnan suostumus on tarpeellinen 6 artiklassa liikenneministeriölle annetun valtuuden, 11 artiklassa tarkoitetun asiakirjojen mukana pitämisen velvollisuuden, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen maksu- ja verovapautusten sekä 19 artiklassa tarkoitetun liikenteenharjoittajiin kohdistuvan sanktiovelvollisuuden vuoksi.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995 Suomen Tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä kansainvälisestä maantielikenteestä tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Venäjän kanssa kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995 tehdyn Suomen Tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä kansainvälisestä maantieliikenteestä tehdyn sopimuksen määräykset ovat, siltä osin kuin ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

SOPIMUS

Suomen Tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä kansainvälisestä tieliikenteestä

Suomen Tasavallan hallitus ja Venäjän hallitus, joista alempana käytetään nimitystä ”sopimuspuolet”,

haluten pyrkiä täyttämään Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen Helsingissä 1. elokuuta 1975 allekirjoitetun päätösasiakirjan liikenteen kehitystä koskevat asetukset,

haluten tasapuolisuuden perusteella kehittää henkilö- ja tavaraliikennettä tiellä kummankin valtion välillä ja niiden alueiden kautta kolmansiin maihin, sekä haluten helpottaa tätä liikennettä,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Säännöllistä ja tilapäistä henkilö- ja tavaraliikennettä molempien valtioiden välillä ja niiden alueiden kautta harjoitetaan tämän sopimuksen mukaisesti kansainväliselle tieliikenteelle avattu- ja teitä käyttäen Suomessa tai Venäjällä rekisteröidyillä moottoriajoneuvoilla.

Henkilöliikenne

2 artikla

1. Säännöllinen henkilöliikenne linja-autoilla järjestetään sopimuspuolten asianomaisten viranomaisten siitä sopiessa.

2. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset tekevät hyvissä ajoin toisilleen ehdotuksia tällaisen liikenteen järjestämisestä. Näihin ehdotuk-

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Российской Федерации и Правительством Финляндской Республики о международном автомобильном сообщении

Правительство Российской Федерации и Правительство Финляндской Республики, далее именуемые Договаривающимися Сторонами,

руководствуясь стремлением к выполнению положений Заключительного акта Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе, подписанного в г.Хельсинки 1 августа 1975 года, в частности относящихся к развитию транспортного сообщения,

желая развивать на основе взаимности автомобильное пассажирское и грузовое сообщение между двумя странами и транзитом по их территориям, а также желая облегчить это сообщение,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

В соответствии с настоящим Соглашением осуществляются регулярные и нерегулярные автомобильные перевозки пассажиров и грузов между двумя странами и транзитом по их территориям по дорогам, открытым для международного автомобильного сообщения, автотранспортными средствами, зарегистрированными в Российской Федерации или в Финляндской Республике.

Перевозки пассажиров

Статья 2

1. Регулярные перевозки пассажиров автобусами организуются по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Предложения об организации таких перевозок заблаговременно передаются друг другу компетентными органами Договари-

siin on sisällytettävä tiedot liikenteenharjoittajan (toiminimen) nimestä, ajoreitistä, aikataulusta ja pysähtymispaikoista, joilta liikenteenharjoittajat ottavat matkustajat tai jonne heidät jätetään sekä selvitys suunnitellusta liikenteen hoitamisen ajanjaksosta ja säännöllisyydestä.

3 artikla

1. Tilapäiseen henkilöliikenteeseen linja-autoilla kummankin valtion välillä tai niiden alueiden kautta, lukuunottamatta tämän sopimuksen 4 artiklassa mainittuja kuljetuksia, vaaditaan sopimuspuolten asianomaisten viranomaisten myöntämä lupa.

2. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset myöntävät luvan alueellaan suoritettavaa matkaa varten.

3. Jokaista linja-autolla suoritettavaa tilapäistä henkilökuljetusta varten vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin sanota.

4. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset toimittavat toisilleen kunakin vuonna keskenään sopimansa määrän lupalomakkeita tilapäisiä henkilökuljetuksia varten. Nämä lomakkeet on varustettava luvan myöntäneen asianomaisen viranomaisen leimalla ja allekirjoituksella.

5. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset sopivat keskenään lupalomakkeiden vaihtamisjärjestyksestä.

4 artikla

1. Tilapäisen henkilöliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ei tarvita lupaa, jos samalla linja-autolla kuljetetaan koko matkan ajan samaa henkilöryhmää

a) matkalla, joka alkaa ja päättyy sen sopimuspuolen alueella, jossa linja-auto on rekisteröity;

b) matkalla, joka alkaa sen sopimuspuolen alueella, jossa linja-auto on rekisteröity, ja päättyy toisen sopimuspuolen alueella edellyttäen, että ajoneuvo lähtee tyhjänä alueelta.

vaajien Sторон. Эти предложения должны содержать данные относительно наименования перевозчика (фирмы), маршрута следования, расписания движения, пунктов остановки, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров, а также намечаемого периода и регулярности выполнения перевозок.

Статья 3

1. Для осуществления нерегулярных перевозок пассажиров автобусами между обеими странами или транзитом по их территориям, за исключением перевозок, предусмотренных статьей 4 настоящего Соглашения, требуются разрешения, выдаваемые компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут выдавать разрешение на перевозку пассажиров по тому участку пути, который проходит по территории страны соответствующей Договаривающейся Стороны.

3. На каждую нерегулярную перевозку пассажиров автобусом должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений на нерегулярные перевозки пассажиров. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешения.

5. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 4

1. Разрешений не требуется для выполнения нерегулярных перевозок пассажиров автобусами в случае, если группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в продолжение всей поездки, и при условии, что:

a) эта поездка начинается и заканчивается на территории той Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус;

b) эта поездка начинается на территории Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус, заканчивается на территории другой Договаривающейся стороны, и автобус покидает эту территорию пустым.

2. Lupaa ei vaadita vaihdettaessa epäkuntoon joutunut linja-auto toiseen.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua liikennettä harjoitettaessa tulee kuljettajalla olla matkustajaluettelo.

Tavaraliikenne

5 artikla

1. Tavarankuljetukset molempien maiden välillä tai niiden alueiden kautta, lukuunottamatta tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisia kuljetuksia, suoritetaan kuorma-autoilla varsinaisine perävaunuineen tai ilman niitä tai vetoautoilla puoliperävaunuineen sopimuspuolten asianomaisten viranomaisten antamien lupien nojalla.

2. Jokaiseen tavarankuljetukseen vaaditaan erillinen lupa, joka oikeuttaa yhteen edestakaiseen matkaan, ellei luvassa toisin sanota.

3. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset toimittavat toisilleen kunakin vuonna keskenään sopimansa määrän lupalomakkeita tavarankuljetuksia varten. Nämä lomakkeet on varustettava luvan myöntäneen asianomaisten viranomaisten leimalla ja allekirjoituksella.

4. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset sopivat keskenään lupalomakkeiden vaihtamisjärjestyksestä.

6 artikla

Tämän sopimuksen 5 artiklassa mainittuja luvia ei kuitenkaan vaadita seuraaviin kuljetuksiin:

a) messu- ja näyttelytavaroiden, -varusteiden ja -tarvikkeiden kuljetuksiin;

b) urheilutilaisuuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen, eläinten, muiden varusteiden ja kaluston kuljetuksiin;

c) teatterilavasteiden ja -tarvikkeiden sekä soitinten kuljetuksiin ja elokuvaesitysten valmistamiseen, radio- tai televisioesityksiin tarvittavien välineiden kuljetuksiin;

d) ruumiiden ja vainajien tuhkan kuljetuksiin;

e) postin kuljetuksiin;

f) rikkoontuneiden ajoneuvojen kuljetuksiin;

g) muuttotavaroiden kuljetuksiin;

2. Разрешение не требуется при замене неисправного автобуса другим автобусом.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных пунктом 1 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь список пассажиров.

Перевозки грузов

Статья 5

1. Перевозки грузов между двумя странами или транзитом по их территориям, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 6 настоящего Соглашения, осуществляются грузовыми автомобилями с прицепами или без них либо автомобильными тягачами с полуприцепами на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. На каждую перевозку грузов должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на совершение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений на перевозки грузов. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдавшего разрешение.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

Статья 6

1. Разрешения, указанные в Статье 5 настоящего Соглашения, не требуются для выполнения перевозок:

a) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;

b) транспортных средств, животных, а также различного инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных мероприятий;

b) театральных декораций и реквизита, музыкальных инструментов, оборудования и принадлежностей для киносъемок, радио- и телепередач;

г) тел и праха умерших;

д) почты;

e) поврежденных автотранспортных средств;

ж) движимого имущества при переселении;

h) kuljetettaessa sairaalavälineistöä ensiavun järjestämiseksi suuronnettomuuksissa.

Lupaa ei myöskään vaadita tiepalvelun autoilule.

2. Tämän artiklan a), b) ja c)-kohdissa mainittuja poikkeuksia sovelletaan vain sillä ehdolla, että tavarat palautetaan ajoneuvon rekisteröintimaahan tai ne kuljetetaan kolmannen maan alueelle.

3. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset voivat laajentaa tämän artiklan 1 kohdassa olevaa niiden kuljetusten luetteloa, joihin ei vaadita lupaa.

7 artikla

1. Milloin tyhjänä kulkevan tai kuormatun ajoneuvon päämitat tai paino ylittävät toisen sopimuspuolen alueella sallitut päämitat tai suurimman painon, tulee liikenteenharjoittajan hankkia toisen sopimuspuolen asianomaiselta viranomaiselta erityinen lupa.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa mainittu lupa edellyttää ajoneuvon liikkumista määrätyllä reitillä, kuljetuksen tulee tapahtua tällä reitillä.

8 artikla

1. Vaarallisten aineiden kuljetuksissa noudetaan ADR-sopimuksen määräyksiä.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa mainittu lupa edellyttää ajoneuvon liikkumista määrätyllä reitillä, kuljetuksen tulee tapahtua tällä reitillä.

Yleisiä määräyksiä

9 artikla

1. Tämän sopimuksen edellyttämää liikennettä voivat harjoittaa vain sellaiset liikenteenharjoittajat, jotka oman maansa sisäisen lainsäädännön mukaisesti on oikeutettu harjoittamaan kansainvälistä liikennettä.

2. Moottoriajoneuvot, joilla suoritetaan kansainvälisiä kuljetuksia, on varustettava asianomaisen maan tunnusmerkeillä ja kansallisuustunnuksilla.

3) медицинского оборудования и медикаментов для оказания помощи при стихийных бедствиях.

Разрешений не требуется также для проезда автомобилей технической помощи.

2. Исключения, предусмотренные в подпунктах "а", "б", и "е" пункта 1 настоящей статьи, действуют только в том случае, если груз подлежит возврату на территорию той Договаривающейся Стороны, где зарегистрировано автотранспортное средство, или если груз будет перевозиться на территорию третьей страны.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон могут по взаимному согласованию расширить указанный в пункте 1 настоящей статьи перечень перевозок, для осуществления которых не требуется разрешений.

Статья 7

1. В случае, если габариты или вес автотранспортного средства, следующего без груза или с грузом, превышают установленные на территории страны одной из Договаривающихся Сторон нормы, перевозчик должен получить специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

2. Если указанное в пункте 1 настоящей статьи разрешение предусматривает движение автотранспортного средства по определенному маршруту, перевозка должна осуществляться по этому маршруту.

Статья 8

При перевозке опасных грузов Договаривающиеся Стороны будут обеспечивать соблюдение требований Европейского Соглашения о международной дорожной перевозке опасных грузов (ДОПОГ).

Общие положения

Статья 9

1. Перевозки, предусмотренные настоящим Соглашением, могут выполняться только перевозчиками, которые согласно внутреннему законодательству своей страны допущены к осуществлению международных перевозок.

2. Автотранспортные средства, осуществляющие международные перевозки, должны иметь регистрационный и отличительный знаки своей страны.

10 artikla

1. Liikenteenharjoittajalla ei ole oikeutta ryhtyä harjoittamaan henkilö- eikä tavaraliikennettä toisen sopimuspuolen alueella sijaitsevan kahden pisteen välillä.

2. Liikenteenharjoittaja voi suorittaa kuljetuksia toisen sopimuspuolen alueelta kolmannen maan alueelle, sekä kolmannen maan alueelta toisen sopimuspuolen alueelle, jos hän on saanut siihen erityisen luvan toisen sopimuspuolen asianomaiselta viranomaiselta.

11 artikla

1. Linja-auton ja kuorma-auton kuljettajalla tulee olla kansallinen tai kansainvälinen ajokortti, joka vastaa hänen ohjaamansa moottoriajoneuvon luokkaa, ja kyseisten ajoneuvojen kansalliset rekisteröintitunnukset.

2. Kansallisen tai kansainvälisen ajokortin tulee vastata tieliikennettä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen mallin mukaista ajokorttia.

3. Tämän sopimuksen mukaisesti vaadittavaa lupaa ja muita asiakirjoja on säilytettävä moottoriajoneuvossa, johon ne kuuluvat, ja vaadittaessa ne on esitettävä asianomaisille tarkastusviranomaisille.

12 artikla

Tämän sopimuksen soveltamisesta johtuvat maksut suoritetaan sopimuspuolten välillä maksupäivänä voimassa olevien maksusopimusten mukaisesti.

13 artikla

Henkilö- ja tavaraliikennettä, jota harjoitetaan toisen sopimuspuolen alueella tämän sopimuksen nojalla, sekä moottoriajoneuvot, jotka suorittavat tällaisia kuljetuksia, ovat vastavaroisuuden perusteella vapaat tämän sopimuksen tarkoittamiin lupiin ja teiden käyttöön liittyvistä veroista ja maksuista sekä veroista ja maksuista, jotka määrätään erikseen kullekin kuljetukselle.

Статья 10

1. Перевозчику одной Договаривающейся Стороны не разрешается осуществлять перевозки пассажиров и грузов между двумя пунктами, расположенными на территории страны другой Договаривающейся Стороны.

2. Перевозчик одной Договаривающейся Стороны может осуществлять перевозки с территории страны другой Договаривающейся Стороны на территории третьей страны, а также с территории третьей страны на территорию страны другой Договаривающейся Стороны, если он получил специальное разрешение на перевозки компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

Статья 11

1. Водитель автобуса или грузового автомобиля должен иметь национальное или международное водительское удостоверение с соответствующей категорией на право управление автотранспортным средством и национальные регистрационные документы на автотранспортное средство.

2. Национальное или международное водительские удостоверение должно соответствовать образцу, установленному международной Конвенцией о дорожном движении.

3. Разрешение и другие документы, которые требуются в соответствии с настоящим Соглашением, должны находиться при автотранспортном средстве, к которому они относятся, и предъявляться по требованию компетентных контролирующих органов.

Статья 12

Платежи, осуществляемые в рамках настоящего Соглашения, будут производиться в соответствии с действующими на день платежа соглашениями между Договаривающимися Сторонами о платежах.

Статья 13

Перевозки пассажиров и грузов, осуществляемые на территориях стран Договаривающихся Сторон на основе настоящего Соглашения, а также автотранспортные средства, выполняющие эти перевозки, освобождаются на основе взаимности от налогов и сборов, связанных с выдачей разрешений, предусмотренных настоящим Соглашением, использованием или содержанием дорог, владением автотранспортными средствами или их использованием, а также от налогов и сборов, взимаемых отдельно с каждой перевозки.

14 artikla

1. Harjoitettaessa tämän sopimuksen mukais-
ta liikennettä ei tullimaksuja peritä eikä lupia
vaadita toisen osapuolen alueelle tuotavista:

a) polttoaineista, jotka sisältyvät ajoneuvon
moottorin polttoainejärjestelmään toiminnalli-
sesti ja rakenteellisesti kuuluviin polttoainesäi-
liöihin, sellaisina kun ne on kyseiseen ajoneuvo-
malliin suunniteltu

b) voiteluaineista siinä määrin, kuin kuljetuk-
sen aikana on tarpeen;

c) varaosista ja laitteista, jotka on tarkoitettu
kansainvälisessä liikenteessä olevan moottori-
ajoneuvon korjaukseen.

2. Käyttämättömät varaosat on vietävä maas-
ta ja korvatut varaosat joko vietävä maasta tai
hävitettävä tai luovutettava tämän sopimuspuo-
len alueella voimassa olevien määräysten mukai-
sesti.

15 artikla

Tämän sopimuksen mukaiseen henkilö- ja ta-
varaliikenteeseen vaaditaan pakollinen liikenne-
vakuutus. Liikenteenharjoittaja on velvollinen
etukäteen vakuuttamaan jokaisen mainittuja
kuljetuksia suorittavan ajoneuvon.

16 artikla

Raja-, tulli- ja terveydenhoidollinen tarkastus
suoritetaan niitten kansainvälisten sopimusten
mukaisesti, joihin molemmat osapuolet ovat liit-
tyneet, ja kysymyksiin, joita nämä sopimukset
eivät koske, sovelletaan kummankin sopimus-
puolen sisäistä lainsäädäntöä.

17 artikla

Raja-, tulli- ja terveydenhoidollinen tarkastus
kuljetettaessa vaikeasti sairaita henkilöitä sekä
harjoitettaessa säännöllistä henkilöliikennettä
linja-autoilla tapahtuu etuoikeutetusti.

18 artikla

Sopimuspuolten liikenteenharjoittajien on
noudatettava sen valtion liikennesääntöjä ja

Статья 14

1. При выполнении перевозок на основании
настоящего Соглашения взаимно освобожда-
ются от таможенных сборов, пошлин и
разрешений ввозимые на территорию другой
Договаривающейся Стороны:

a) горючее, находящееся в предусмотренн-
ых для каждой модели автотранспортного
средства емкостях, технологически и конст-
руктивно связанных с системой питания дви-
гателя;

б) смазочные материалы в количествах,
необходимых для осуществления перевозки;

в) запасные части и инструменты, предна-
значенные для ремонта автотранспортного
средства, выполняющего международную пе-
ревозку.

2. Неиспользованные запасные части под-
лежат обратному вывозу, а замененные запас-
ные части должны быть вывезены из страны,
либо уничтожены, либо сданы в порядке, ус-
тановленном на территории страны соответ-
ствующей Договаривающейся Стороны.

Статья 15

Перевозки пассажиров и грузов на основа-
нии настоящего Соглашения осуществляются
при условии обязательного страхования
гражданской ответственности. Перевозчик
обязан заранее застраховать каждое автот-
ранспортное средство, выполняющее указан-
ные перевозки.

Статья 16

В отношении пограничного, таможенного и
санитарного контроля будут применяться по-
ложения международных договоров, участ-
никами которых являются обе Стороны, а при
решении вопросов, не урегулированных
этими договорами, будет применяться внут-
реннее законодательство каждой из Догова-
ривающихся Сторон.

Статья 17

Пограничный, таможенный и санитарный
контроль при перевозках тяжелобольных, ре-
гулярных перевозках пассажиров автобуса-
ми, а также при перевозках животных и
скоропортящихся грузов будет осуществлят-
ься вне очереди.

Статья 18

Перевозчики Договаривающихся Сторон
обязаны соблюдать правила движения и дру-

muuta lain määräyksiä, jonka alueella ajoneuvo on.

19 artikla

Siinä tapauksessa, että tämän sopimuksen määräyksiä rikotaan, on ajoneuvon rekisteröintimaan asianomaisten viranomaisten sen maan asianomaisten viranomaisten pyynnöstä, jossa rikkomus on tapahtunut, riippumatta maassaan voimassa olevista lain säännöksistä ryhdyttävä johonkin seuraavista toimenpiteistä:

a) antaa rikkomukseen syyllistyneelle liikenteenharjoittajalle varoitus;

b) antaa rikkomukseen syyllistyneelle liikenteenharjoittajalle varoitus ilmoituksin, että mikäli rikkomuksia vielä tapahtuu, lupa kuljetusten suorittamiseen peruutetaan joko määräajaksi tai kokonaan c)-kohdan mukaisesti;

c) peruuttaa tämän sopimuksen mukainen lupa joko määräajaksi tai kokonaan.

Toisen sopimuspuolen asianomaisille viranomaisille on ilmoitettava niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty.

20 artikla

Tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset ovat keskenään välittömässä yhteydessä, pitävät toisen sopimuspuolen ehdotuksesta kokouksia henkilö- ja tavaraliikenteen lupajärjestelmää koskevien kysymysten ratkaisemiseksi ja vaihtavat kokemuksia ja tietoja myönnettyjen lupien käytöstä.

21 artikla

Sopimuspuolet ratkaisevat kaikki tämän sopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat mahdolliset erimielisyydet neuvotteluteitse tai muuten toiseen sopimuspuoleen yhteyttä ottamalla.

22 artikla

Tämä sopimus ei vaikuta niihin sopimuspuolten oikeuksiin ja velvoituksiin, jotka johtuvat muista niiden tekemistä kansainvälisistä sopimuksista.

gie законы страны, на территории которой находится автотранспортное средство.

Статья 19

В случае нарушения правил настоящего Соглашения компетентные органы той Договаривающейся Стороны, где зарегистрировано автотранспортное средство, по просьбе компетентных органов страны, в которой нарушение имело место, независимо от действующего законодательства своей страны обязаны принять одно из следующих мер:

a) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение;

b) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение с заявлением, что в случае повторения нарушения разрешение на осуществление перевозок будет отменено на определенный срок либо аннулировано согласно пункту "в" настоящей статьи;

в) отменить на определенный срок либо аннулировать разрешение на перевозки, выданное на основании настоящего Соглашения.

О принятых в отношении перевозчика-нарушителя компетентными органами одной Договаривающейся Стороны мерах должны быть извещены компетентные органы другой Договаривающейся Стороны.

Статья 20

С целью обеспечения выполнения настоящего Соглашения компетентные органы Договаривающихся Сторон будут осуществлять непосредственные контакты, проводить по предложению одной из Договаривающихся Сторон совещания для решения вопросов, связанных с системой разрешений на перевозки пассажиров и грузов, а также обмениваться опытом и информацией об использовании выданных разрешений.

Статья 21

Договаривающиеся Стороны будут решать все спорные вопросы, которые могут возникнуть в связи с толкованием и применением настоящего Соглашения, путем переговоров и консультаций.

Статья 22

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других заключенных ими международных договоров.

23 artikla

1. Tämä sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua sen jälkeen, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet diplomaattiteitse toisilleen, että sopimuksen voimaantulolle tarpeelliset oikeudelliset edellytykset on täytetty kummassakin maassa.

2. Tämä sopimus on tehty määräämättömäksi ajaksi ja sen voimassaolo jatkuu, kunnes 90 päivää on kulunut siitä päivästä, jona toinen sopimuspuoli ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle aikomuksestaan irtisanoa se.

Tehty Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995 kahtena alkuperäisenä suomen- ja venäjänkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen Tasavallan hallituksen puolesta

Tuula Linnainmaa

Venäjän federaation hallituksen puolesta

W.B. Efimow

Статья 23

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 дней со дня, когда Договаривающиеся Стороны уведомят друг друга по дипломатическим каналам о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу данного Соглашения.

2. Настоящее Соглашение заключено на неопределенный срок и будет действовать до истечения 90 дней со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон по дипломатическим каналам сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить его действие.

Совершено в г. Хелсинки 27 октября 1995 года в двух экземплярах, каждый на русском и финском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Российской Федерации

В.Б. Ефимов

За Правительство Финляндской Республики

Туула Линнайнена

PÖYTÄKIRJA

Venäjän federaation ja Suomen tasavallan hallitusten välillä kansainvälisen tieliikennesopimuksen soveltamisesta

Venäjän federaation ja Suomen tasavallan hallitusten välisen kansainvälisen Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995 allekirjoitetun tieliikennesopimuksen soveltamisesta on sovittu seuraavaa:

1. Tässä sopimuksessa asianomaisilla viranomaisilla tarkoitetaan:

Venäjällä:

Venäjän federaation liikenneministeriötä;

Suomessa:

Suomen tasavallan liikenneministeriötä ja 7 artiklan osalta Tielaitosta.

2. Tämän sopimuksen tarkoittamassa mielessä:

a) termillä ”moottoriajoneuvo” tarkoitetaan:

tavaraliikenteessä kuorma-autoa, kuorma-autoa ja perävaunua, vetoautoa tai vetoautoa ja puoliperävaunua;

henkilöliikenteessä linja-autoa eli moottoriajoneuvoa, joka on tarkoitettu matkustajien kuljetukseen ja jossa on vähintään 8 istumapaikkaa kuljettajan istuimen lisäksi, sekä matkatavaran kuljetukseen tarkoitettua perävaunua;

b) ”säännöllisellä liikenteellä” tarkoitetaan liikennettä, jota harjoitetaan sopimuspuolten moottoriajoneuvoilla edeltä käsin sovitun aikataulun ja reitin mukaisesti sekä ja jossa osoitetaan liikenteen alku- ja päätös- sekä pysähtymispaikat;

c) ”tilapäisillä kuljetuksilla” tarkoitetaan kaikkea muuta liikennettä.

3. Tämän sopimuksen 3 ja 5 artiklojen mukainen kahdenkeskistä ja edestakaista transitoliikennettä koskeva lupa on voimassa ilman poikkeuksia.

ПРОТОКОЛ

о применении Соглашения между Правительством Российской Федерации и Правительством Финляндской Республики о международном автомобильном сообщении

В отношении применения Соглашения между Правительством Российской Федерации и Правительством Финляндской Республики о международном автомобильном сообщении, подписанного в г. Хельсинки 27 октября 1995 года, достигнута договоренность о нижеследующем:

1. Компетентными органами в указанном Соглашении следует считать:

со стороны Российской Федерации - Министерство транспорта Российской Федерации, а в статье 13 в части налогообложения доходов от международных перевозок - Министерство Финансов Российской Федерации;

со стороны Финляндской Республики - Министерство транспорта и связи Финляндской Республики, а в статье 7 - Главное управление дорог.

2. В указанном Соглашении следует понимать:

a) под термином ”автотранспортное средство”:

при перевозке грузов - грузовой автомобиль, грузовой автомобиль с прицепом, автомобильный тягач или автомобильный тягач с полуприцепом;

при перевозке пассажиров - автобус, т.е. автотранспортное средство, предназначенное для перевозки пассажиров и имеющее не менее 8 мест для сидения, не считая места водителя, а также прицеп для перевозки багажа;

б) под термином ”регулярные перевозки” - перевозки, осуществляемые автотранспортными средствами Договаривающихся Сторон по заранее согласованному расписанию и маршруту следования с указанием начального и конечного пунктов движения и остановочных пунктов;

в) под термином ”нерегулярные перевозки” - все остальные перевозки.

3. Каждое разрешение, предусмотренное статьями 3 и 5 указанного Соглашения, действительно без исключения в отношении двусторонней и транзитной перевозки туда и обратно.

Tämän sopimuksen 5 artiklan mukaiset luvat eivät vapauta liikenteenharjoittajia ja tavarantomistajia maiden sisäisen lainsäädännön edellyttämistä (tullissa tarkastetut luvat) tavaroiden tulli- ja transitoluvista.

4. Sopimuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaan perävaunuilla ja puoliperävaunuilla voi olla jonkun toisen maan rekisteri- tai tunnuskilvet edellyttäen, että kuorma-autoilla tai vetoautoilla on Suomen tai Venäjän rekisteri- ja tunnuskilvet.

5. Kumpikin sopimuspuoli avustaa sopimuksen mukaista liikennettä harjoittavien ajoneuvojen kuljettajien ja muiden miehistön jäsenten viisumien saamisessa hyvissä ajoin.

6. Sopimuksen 14 artiklan 1a kohdan ehto koskee vain polttoainetta valmistajan autoihin ja vetoautoihin asentamissa polttoainesäiliöissä, sekä polttoainetta perävaunuihin ja puoliperävaunuihin asennetuissa polttoainesäiliöissä, sekä joka on tarkoitettu jäähdytyslaitteistojen käyttöön.

7. Sopimuksen 16 ja 17 artikloissa "terveydenhoidollisella tarkastuksella" tarkoitetaan terveydenhoidollista, eläinlääkärin tai kasvitutkimukseen liittyvää tarkastusta.

Tämä pöytäkirja, joka on erottamaton osa sopimusta, on tehty Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995 kahtena suomen- ja venäjänkielisenä alkuperäiskappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen Tasavallan hallituksen puolesta
Tuula Linnainmaa

Venäjän federaation hallituksen puolesta
W.B. Efimow

Разрешения, предусмотренные статьей 5 указанного Соглашения, не освобождают перевозчиков и владельцев грузов от обязанности получить необходимые в соответствии с внутренними законодательствами обеих стран таможенные разрешения на грузы, а также транзит грузов.

4. В отношении пункта 2 статьи 9 указанного Соглашения прицепы и полуприцепы могут иметь регистрационные и отличительные знаки других стран при условии, что грузовые автомобили или автомобильные тягачи будут иметь регистрационный и отличительный знаки Российской Федерации или Финляндской Республики.

5. Каждая Договаривающаяся Сторона будет содействовать своевременному получению виз для водителей автотранспортных средств, осуществляющих перевозки в соответствии с Соглашением, а также для других членов экипажа.

6. Положение подпункта "а" пункта 1 статьи 14 указанного Соглашения распространяется только на горючее, которое имеется в емкостях, установленных заводом-изготовителем на автомобилях и автомобильных тягачах, а также на горючее, которое имеется в емкостях, установленных заводом-изготовителем на прицепах и полуприцепах и предназначено для работы холодильных установок рефрижераторов.

7. В статьях 16 и 17 Соглашения под термином "санитарный контроль" следует понимать санитарный, ветеринарный, а также фитосанитарный контроль.

Настоящий Протокол, являющийся неотъемлемой частью Соглашения, между Правительством Российской Федерации и Правительством Финляндской Республики о международном автомобильном сообщении, составлен в г. Хельсинки 27 октября 1995 года в двух экземплярах, каждый на русском и финском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Российской Федерации
В.Б. Ефимов

За Правительство Финляндской Республики
Туула Линнайнмаа

